

Plaat 1

Het volk van Israël is in de woestijn. God heeft hen verlost uit Egypte. Hij is sterker dan alle koningen op aarde. Hij heeft het volk dus bevrijd en nu brengt Hij de mensen naar een heel mooi land. Heerlijk, eindelijk zijn ze geen slaven meer. Ze zijn vrij!

Het is een lange, lange reis door de woestijn. Maar God is er bij. Hij zorgt voor hen. Eén man heeft de leiding tijdens de reis: Mozes. En nu zijn ze bij de berg aangekomen. God roept Mozes bij Zich op de hoge berg. Dat is niet de plek waar God woont. God woont in de hemel. Dat is een schitterende plaats. Maar de hemel is veel te klein voor Hem. Hij is eigenlijk overal.

God woont dus niet op de hoge berg, maar Hij vraagt Mozes om daar te komen. Hij wil met Mozes praten. Hij wil vertellen Wie Hij is. Hij wil de mensen vertellen dat Hij hen liefheeft. Hij wil hen laten weten hoe ze naar Hem kunnen luisteren. Alle mensen moeten dat weten. Jij ook. Want God is het allerbelangrijkste van iedereen. Hij heeft alles gemaakt. Hij is de Koning van iedereen. Dan is het ook heel belangrijk om naar Hem te luisteren!

Plaat 2

Op de hoge berg praat God lang met Mozes. De mensen beneden wachten. Eén dag, twee dagen, drie, twintig dagen, dertig... Dan worden ze ongeduldig. 'Aäron', zeggen ze tegen Mozes' broer, 'nu zitten we midden in de woestijn en wat is er met Mozes gebeurd? Geen idee. We hebben een betere god nodig. Een god die we kunnen zien. Die we mee kunnen nemen. Die ons niet laat wachten. We kunnen niet goed vertrouwen op een God die we niet kunnen zien. We weten niet goed Wie Hij is en of Hij wel bij ons is.' Misschien begrijp je wel dat ze dat willen.

Plaat 3

'Goed', zegt Aäron, 'breng jullie gouden oorbellen, dan maak ik er wat van.' Meteen grijpt iedereen naar z'n oren. Kijk eens wat Aäron maakt! Een enorme jonge stier. Wat ziet hij er sterk uit! Moet je die schouders zien. En die poten. Een stier is veel sterker dan een mens. Als een stier kwaad wil, dan moet je uitkijken. Iedereen die hen kwaad wil doen zal wegvlugten als zo'n god hen helpt. De mensen klappen in hun handen. Ze dansen en springen. Dat is precies wat ze willen. De jonge stier schittert prachtig in de felle zon.

Plaat 4

God ziet wat ze doen. Hij vindt het heel erg. Hij zegt tegen Mozes: 'Ga gauw naar beneden. Ze buigen voor een jonge stier, alsof dat hun god is! Wat een eigenwijs volk is dit! Dit gaat in tegen alles wat Ik tegen hen heb gezegd. Ze moeten Mij alléén dienen. Want alleen Ik ben de echte God. Ik heb hen uit Egypte bevrijd.'

'Ik help hen niet langer!' zegt God. 'Ik zal hen doden. Dat hebben ze verdiend! Alleen jij mag blijven leven, Mozes. Dan maak Ik van jou en jouw kinderen wel een nieuw volk. Dat breng Ik dan wel in het mooie land.' Mozes schrikt. 'O nee, Heere, doe dat niet! U heeft toch beloofd dat U hen in dat land zult brengen! En U doet toch altijd wat U belooft! U bent toch betrouwbaar!' 'Ja', zegt de Heere. Maar Zijn boosheid is niet voorbij.

Zie je hoe erg God het vindt als je zelf wilt bedenken hoe Hij is? Als je dat denkt, beledig je Hem. Dat is ook zonde. Zonde is niet aan God denken en niet luisteren naar wat Hij belangrijk vindt. Gewoon doen wat je zelf denkt. Vreselijk! Zonde past niet bij God. God wil niet bij mensen zijn die zonde blijven doen.

Plaat 5

Mozes gaat verdrietig naar beneden. Hij loopt rechtstreeks naar de gouden koe en steekt hem in brand. Hij pakt een groot stuk metaal en ramt erop los. Bam! Bam! De koe zakt door zijn poten. Hij breekt in steeds meer stukken. En Mozes hakt maar door. Hij verpulvert het dier tot stof. Hij veegt het stof op en gooit het in het water. 'Drink op!' zegt hij streng. De mensen drinken. Ze drinken hun eigen zelfbedachte nepgod. Niets blijft erover van het grote, machtige, schitterende beeld.

Soms vinden wij iets heel belangrijk. Speelgoed waar we lang voor gespaard hebben. Of een nieuwe fiets. We zijn er verschrikkelijk blij mee. Maar wees eens eerlijk: ben je er over 20 jaar nog even blij mee? Misschien is het dan al lang kapot. Of je hebt het weggegeven. Het is weg, net als die nepgod waar de mensen zo gelukkig mee waren. Alleen God blijft altijd bestaan. Alleen als je heel gelukkig wordt van God, gaat dat geluk nooit over.

Plaat 6

'Jullie hebben afschuwelijk gezondigd!' zegt Mozes streng, 'dat jullie blij zijn met dat kalf en niet luisteren naar God. Hij zal jullie vernietigen. Zo kunnen jullie Zijn volk niet zijn. Iedereen die voor het beeld geknield heeft, moet sterven!' Maar Mozes is vooral verdrietig. 'Ik ga weer naar boven op de berg', zegt hij. 'Misschien wil God jullie vergeven als ik het vraag.'

'Ach Heere', zegt Mozes als hij boven is, 'dit volk heeft een vreselijke zonde gedaan. Vergeef hen alstublieft! Geef anders liever de straf aan mij.' 'Dat kan niet', zegt de Heere, 'Ik ben eerlijk. Jij hebt niks gedaan. Ik ga niet meer mee. Als Ik meega, wordt dat hun dood. Nooit doen ze wat Ik zeg. Nooit luisteren ze naar Mij. Ik kan hen niet meer verdragen. Breng het volk zelf maar in het mooie land. Ik stuur wel een van mijn knechten, een engel, voor je uit om je de weg te wijzen.'

Mozes vertelt de mensen wat de Heere heeft gezegd. 'Nee', huilen ze, 'dat kan niet! Hoe moet dat nou, zonder de Heere...' De mensen blijven huilen. Wat een verdriet! Dat komt door hun zonde, door hun nepgod.

Plaat 7

Mozes gaat weer met de Heere praten. 'Heere, U heeft mij toch wel lief? En deze mensen blijven Uw volk. We kunnen niet zonder U!' 'Moet Ik echt Zelf mee, Mozes?' vraagt de Heere. 'Ja, Heere, we kunnen niet zonder U.' 'Goed', zegt de Heere, 'Ik zal het doen, omdat Ik jou liefheb, Mozes, en omdat Ik het heb beloofd. Ik ben goed voor mensen die dat niet verdienen.' En terwijl Hij dat zegt, denkt Hij aan Zijn plan, Zijn vredesplan. Het plan dat Hij altijd al had... Het plan waardoor Zijn boosheid over de zonde verandert in liefde en vriendelijkheid voor mensen die daar helemaal geen recht meer op hebben...

Later zegt Mozes: 'Ik wil U nog iets vragen, Heere, want U zegt nu wel dat U meegaat, maar ik wil heel zeker weten dat U mij liefhebt. Ik vind dat moeilijk om te geloven. Als ik U mag zien, Heere, dan weet ik het zeker.' Hoor je dat? Mozes wil God ook al zien. Misschien wil jij dat ook wel. Maar de Heere zegt tegen Mozes: 'Dat kan niet. Jij bent een mens. Ik ben heel anders. Ik ben zo bijzonder, Ik straal nog helderder dan de zon. (Kunnen jullie lang in de zon kijken? Dat is niet goed voor je ogen, hè?) Je zou het niet kunnen verdragen als je zag hoe stralend Ik ben', zegt de Heere. 'Je zou er zelfs van sterven als je Mij helemaal zag. Maar Ik zal heel dicht bij je komen. Dan merk je dat Ik er ben. Ga hier eens op de rots staan?'

Mozes gaat staan op de plek die God noemt. Ineens wordt hij opgetild. En dan staat hij in een spleet tussen de rotsen. Een tijdlang wordt de spleet dichtgehouden. Als het weer licht wordt en Mozes naar buiten kijkt, ziet hij een wolk, die net voorbij de spleet gekomen is. God is daar. Hij bedekt Zich met een wolk. Gelukkig maar. En dan roept God Wie Hij is. Mozes heeft dat later opgeschreven, zodat wij het ook kunnen weten. Ik zal het jullie voorlezen.

Lees Exodus 34:6 en 7

‘Ik ben de HEERE, de HEERE God’, roept de Heere uit de wolk. ‘Ik ben liefdevol. Ik ben goed voor mensen die dat niet verdienen. Ik ben heel geduldig. Ik word niet snel boos. Ik blijf trouw in Mijn liefde. Ik doe altijd wat Ik zeg. Ik blijf duizenden eeuwenlang vriendelijk voor de mensen. En Ik vergeef de zonde, ook al hebben de mensen dat niet verdiend. Maar ik straf de mensen die door blijven gaan met hun verkeerde dingen.’

Mozes is diep onder de indruk als Hij hoort hoe goed en liefdevol de Heere is. Hij knielt op de grond. God vergeeft! Niet omdat ze het verdienen. Maar omdat de Heere Zelf zo vriendelijk is.

Wil je God ook wel zien? Lang nadat Mozes met God had gepraat, is God naar de aarde gekomen. Op een manier waarop alle mensen Hem konden zien. Hij werd een mens. Dat is de Heere Jezus. Nu is de Heere Jezus weer in de hemel, maar alles wat Hij zei en wat Hij deed, kan je lezen in de Bijbel. Door de Bijbel kan je Hem leren kennen. En wie in Hem gelooft, zal niet verloren gaan, maar het eeuwige leven hebben. Dan mag je straks voor altijd bij Hem zijn, en Hem zien zoals Hij is (1 Johannes 3:2).